

ചീരക്കാരി

അമ്പത്യാസിനി തച്ചന്നാൻ

കത്തുന വെയിലിൽ മുവത്തു
പൊടിഞ്ഞ വിയർപ്പ് സാരിതലപ്പു
കൊണ്ട തുടച്ച് നടന്നുവനു വധു
യായ കനകമാർ. തലയിൽ ഒരു
വലിയ കൊടുന്നിരെ ചീരക്കെട്ടുകളു
ണ്. നല്ല ഭാഖുണ്ട്.

ആ പ്രയാസം പൂറത്തു കാ
ണിക്കാതെ, ‘ചീര വേണോ ചീര,
ചെറു ചീര, മുരിങ്ങയില, വകാള
ചീര’ എന്ന് അവർ ചെയിട്ട് കട
നുപോയി. ശബ്ദം തെരുവ്
മുഴുവന്നും അലയട്ടിപ്പ്.

ശബ്ദം കേടുപാട
കൗസല്യ വീടുവാ
തിൽ വേഗം തുറന്ന്
പൂറത്തുവന്നു.

“ഇങ്ങോട്ടു കൊ
ണ്ണവരു.. എന്നാ വി
ല?” ചീരക്കെട്ടുകൾ
നോക്കിക്കൊണ്ട് കൗസ
ല്യ ചോദിപ്പ്.
“പതിനഞ്ചുരുപ. രാവിലെ
തോട്ടത്തിൽ പോയി കൊണ്ണവരിക

യാൻ, നോക്കു മോളേ.. വാടാതെ അങ്ങനെ തന്നെ പച്ചപ്പോടെ തന്നെയുണ്ട് ” കനകമാർ പറഞ്ഞു.

“അതു ശരി.. പത്ര രൂപയും ചീരക്കെട്ടിന് പതിനേണ്ടാം? കൗസല്യ ചോദിച്ചു.

“ഈ പൊരിവെയിലിൽ കൊടുയും ചുമന്ന നടന്നുനോക്കാം! കടയിൽ രബ്ദുനാൾ പഴക്കമുള്ള ചീര വെള്ളം തളിച്ച് വിൽക്കുന്നുണ്ടാവും. പോയി വാങ്ങിക്കോ...” ദേഷ്യപ്പെട്ടു കനകമാർ. പിറു പിറുത്തു കൊണ്ട് ചീരക്കൊടു തലയിൽ വെച്ച് പോകാനൊരുണ്ണി അവർ.

“ശരി ശരി, കൊടു താഴെ വെക്കു... നിങ്ങളുടെ ശാപം എനിക്കെന്തിനാ... നിങ്ങൾ ചോദിച്ചു പതി നാഡി രൂപകൾ മുറിങ്ങയിലിക്കുക് എടുക്കു...” കൗ സല്യ ധൂതിപ്പുട്ട് പേഴ്സ് തുറന്ന് ഒരു പത്രതു പാ നോട്ടും അഭ്യുത്തുപ ചില്ലറയും കനകമാളും കൈയിൽ കൊടുത്ത് വേഗത്തിൽ നടന്നു പോയി.

കീറിയ പത്രതുപാ നോട്ട് ഒരുവിധം ചീര കാരി കിഴവിയും കൈയിൽ തള്ളിക്കൊടുത്തു എന തൃപ്തി കൗസല്യയും മനസ്സിൽ നിന്നെന്നു. പത്രടി ദുരം നടന്നിട്ടുണ്ടാകും, പിന്നിൽ നിന്നൊരു ശബ്ദം: “മോളേ, ഒന്ന് നിനേ...” ശബ്ദം കേടു ദി കിലേക്ക് പെടുന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കി കൗസല്യ.

ചീരക്കാരിയുടെ ശബ്ദം കേടുപോൾ തന്നെ മനസ്സാന്ന് പിണ്ഠുത്തു കൗസല്യക്ക്. കീറിയ രൂപ കൊടുത്തത് കണ്ണപിടിച്ചുപ്പോൾ കിഴവി..! നിൽക്ക നോ എന്ന് കൗസല്യ ഓർക്കുന്നോഴുക്കും കനക

മൊൾ അടുത്തത്തി.

“എന്ന മോളേ ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്... ഈ കത്തുന വെയിലിൽ നിരുൾ പിന്നാലെ എന്നെ കൊണ്ട് നടക്കാൻ പറ്റുമോ..? ” അൽപ്പം ദേഷ്യ തേതാടെ അവർ ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങൾ എന്റെ പിന്നാലെ നടക്കാൻ മാത്രം എന്നു ചെയ്തു..!?” മനസ്സിൽ കളഞ്ഞരം മാച്ചുവെച്ച് ശുരഖതിൽ ചോദിച്ചു കൗസല്യ.

“മോളേ, പേഴ്സ് തുറക്കുന്നോൾ ശ്രദ്ധ വേണോ.. അണ്ണുറു രൂപയും നോട്ട് താഴെ വീണ ത് അറിയാതെത് വേഗത്തിൽ പോന്നിട്ടാണോ..! കാൾ കാണാതെ മോൾ പ്രധാസപ്പെടരുതല്ലോ എന്നോർത്താൻ ഓടി വന്നത്.” ഇതും പറഞ്ഞ കൗസല്യയും കൈയിൽ അണ്ണുറു രൂപം നോ ചു കൊടുത്തു കനകമാർ.

കൗസല്യ ആ നോട്ട് വണ്ണി.

‘ഈ നല്ല സ്ത്രീകിൾ കുറിയ പത്തിരുൾ നോ ട് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് കൊടുത്ത എന്ന എത്ര പാഹി...!’ വേറോ നോട്ട് കൊടുത്താലോയെന്ന് കൗ സല്യ ആലോചക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ‘എന്ന വരട്ട മോളേ, ഇനിയും നാലഞ്ചു തെരുവുകളിൽ പോയാ ലാൻ എന്നെ വിശദിച്ച് കാത്തിരിക്കുന്ന അന്നാ മക്കുട്ടിക്കർക്ക് ചോർ വിള്ളുവാൻ കഴിയുക’ എന്നു പറഞ്ഞ് വേഗത്തിൽ നടന്നു കനകമാർ.

കൗസല്യക്ക് മുതുകിൽ ചാടവാടി വീണ പോലെ വേഗിച്ചു.